۞ وَمَآ أُبَرِّئُ نَفۡسِيٓۚ إِنَّ ٱلنَّفۡسَ لَأَمَّارَةُۢ بِٱلسُّوٓءِ إِلَّا مَا رَحِمَ

تبرئه نمی کنم نفس خود را همانا نفس بسیار فرمان دهنده است به بدی مگر آن را که رحم کند

رَبِّيٓۚ إِنَّ رَبِّي غَفُورٞ رَّحِيمٞ ﴿٥٣﴾ وَقَالَ ٱلۡمَلِكُ ٱئۡتُونِي بِهِۦٓ أَسۡتَخۡلِصۡهُ

پروردگار من همانا پروردگار من آمرزنده مهربان است (۵۳) و گفت پادشاه بیارید نزد من او را تا او را ویژه گردانم

لِنَفۡسِيۖ فَلَمَّا كَلَّمَهُۥ قَالَ إِنَّكَ ٱلۡيَوۡمَ لَدَيۡنَا مَكِينٌ أَمِينٞ ﴿٥٤﴾ قَالَ

برای خود پس هنگامی که با وی سخن گفت [شاه] گفت همانا تو امروز نزد ما صاحب قدر امانت داری (۵۴) گفت

ٱجۡعَلۡنِي عَلَىٰ خَزَآئِنِ ٱلۡأَرۡضِۖ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٞ ﴿٥٥﴾ وَكَذَٰلِكَ

بگمار مرا بر گنجینه های این سرزمین همانا من نگاهبانی دانایم (۵۵) و اینچنین

مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي ٱلۡأَرۡضِ يَتَبَوَّأُ مِنۡهَا حَيۡثُ يَشَآءُۚ نُصِيبُ

منزلت دادیم یوسف را در زمین قرار می گرفت از آن هرجا که می خواست می رسانیم

بِرَحۡمَتِنَا مَن نَّشَآءُۖ وَلَا نُضِيعُ أَجۡرَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَأَجۡرُ

رحمت خود را به هرکه خواهیم و تباه نمی کنیم مزد نیکوکاران را (۵۶) و هر آینه مزد

ٱلۡأٓخِرَةِ خَيۡرٞ لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَكَانُواْ يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾ وَجَآءَ إِخۡوَةُ

آخرت بهتر است برای کسانی که ایمان آوردند و پرهیزکاری می کردند (۵۷) و آمدند برادران

يُوسُفَ فَدَخَلُواْ عَلَيۡهِ فَعَرَفَهُمۡ وَهُمۡ لَهُۥ مُنكِرُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَمَّا

یوسف پس داخل شدند بر وی پس شناخت ایشان را و ایشان او را نشناختند (۵۸) و چون

جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمۡ قَالَ ٱئۡتُونِي بِأَخٖ لَّكُم مِّنۡ أَبِيكُمۡۚ أَلَا تَرَوۡنَ

آماده کرد برای ایشان بارهای شان را گفت بیارید نزد من برادر خود را که از پدر شما ست آیا نمی بینید

أَنِّيٓ أُوفِي ٱلۡكَيۡلَ وَأَنَا۠ خَيۡرُ ٱلۡمُنزِلِينَ ﴿٥٩﴾ فَإِن لَّمۡ تَأۡتُونِي بِهِۦ فَلَا

که من پر می‌دهم پیمانه را و من بهترین میزبانانم (۵۹) پس اگر نیاورید نزد من او را پس نخواهد بود

كَيۡلَ لَكُمۡ عِندِي وَلَا تَقۡرَبُونِ ﴿٦٠﴾ قَالُواْ سَنُرَٰوِدُ عَنۡهُ أَبَاهُ

پیمانه ای برای شما نزد من و نزدیک نشوید به من (۶۰) گفتند حتماً خواهیم خواست او را از پدرش

وَإِنَّا لَفَٰعِلُونَ ﴿٦١﴾ وَقَالَ لِفِتۡيَٰنِهِ ٱجۡعَلُواْ بِضَٰعَتَهُمۡ فِي رِحَالِهِمۡ

و ما البته کنندگانیم [این کار را] (۶۱) و [یوسف] گفت به غلامان خود قرار دهید سرمایهٔ ایشان را در بارهای شان

لَعَلَّهُمۡ يَعۡرِفُونَهَآ إِذَا ٱنقَلَبُوٓاْ إِلَىٰٓ أَهۡلِهِمۡ لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُونَ

باشد که آنان بشناسند آن را چون باز روند به سوی اهل شان باشد که [برای خرید غلّه] باز گردند

﴿٦٢﴾ فَلَمَّا رَجَعُوٓاْ إِلَىٰٓ أَبِيهِمۡ قَالُواْ يَٰٓأَبَانَا مُنِعَ مِنَّا ٱلۡكَيۡلُ

(۶۲) پس چون بازگشتند به سوی پدر خویش گفتند ای پدر ما بازداشتند از ما پیمانه را

فَأَرۡسِلۡ مَعَنَآ أَخَانَا نَكۡتَلۡ وَإِنَّا لَهُۥ لَحَٰفِظُونَ ﴿٦٣﴾

پس بفرست با ما برادر ما را تا پیمانه گیریم و همانا ما او را نگهبانانیم (۶۳)

قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَآ أَمِنتُكُمْ عَلَىٰٓ أَخِيهِ مِن
[یعقوب] گفت آیا امین شمارم شما را بر او مگر چنانکه امین گرفته بودم شما را بر برادرش پیش

قَبْلُ فَٱللَّهُ خَيْرٌ حَٰفِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَمَّا فَتَحُوا۟
از این پس الله بهترین نگهدارنده است و او مهربان ترین مهربان است ﴿۶۴﴾ و چون بگشادند

مَتَٰعَهُمْ وَجَدُوا۟ بِضَٰعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا۟ يَٰٓأَبَانَا
کالای خود را یافتند سرمایهٔ شان را که بازگردانده شده بود به ایشان گفتند ای پدر ما!

مَا نَبْغِى هَٰذِهِۦ بِضَٰعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ
دیگر چه می خواهیم؟ این سرمایهٔ ما است که باز گردانده شده است به ما وخواربار آوریم برای کسان خود ونگهداری کنیم

أَخَانَا وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ذَٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ﴿٦٥﴾ قَالَ لَنْ
ازبرادر خود و افزون می کنیم پیمانهٔ [بار] شتری را این پیمانه [بدست آوردنش] ساده است ﴿۶۵﴾ گفت هرگز

أُرْسِلَهُۥ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِّنَ ٱللَّهِ لَتَأْتُنَّنِى بِهِۦٓ إِلَّآ
نفرستم او را با شما تا آنکه دهید مرا پیمانی استوار از الله که البته باز آورید به من او را مگر

أَن يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّآ ءَاتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ ٱللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ
آنکه گرفتار شوید [و نتوانید] پس چون بدو سپردند پیمانشان را [یعقوب] گفت الله بر آنچه می گوییم نگهبان است

﴿٦٦﴾ وَقَالَ يَٰبَنِىَّ لَا تَدْخُلُوا۟ مِنۢ بَابٍ وَٰحِدٍ وَٱدْخُلُوا۟ مِنْ أَبْوَٰبٍ
﴿۶۶﴾ و گفت ای پسران من درمیایید از یک دروازه و درآیید از دروازه های

مُّتَفَرِّقَةٍ وَمَآ أُغْنِى عَنكُم مِّنَ ٱللَّهِ مِن شَىْءٍ إِنِ ٱلْحُكْمُ إِلَّا
پراکنده و دفع نمی کنم از شما از [قضای] الله چیزی را نیست فرمان مگر

لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ ٱلْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٧﴾ وَلَمَّا
از آنِ الله بر وی توکل کردم و بر وی باید توکل کنند توکل کنندگان ﴿۶۷﴾ و چون

دَخَلُوا۟ مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُم مَّا كَانَ يُغْنِى عَنْهُم
داخل شدند از جایی که فرمان داده بود به ایشان پدرشان دفع نمی‌کرد از ایشان

مِّنَ ٱللَّهِ مِن شَىْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِى نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَىٰهَا وَإِنَّهُۥ
از [قضای] الله چیزی را مگر نیازی را که در دل یعقوب بود که برآورده ساخت آن را و به درستی که او

لَذُو عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنَٰهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
دارای دانشی بود به سبب آنچه به او آموخته بودیم و لیکن بیشتر مردمان نمی دانند

﴿٦٨﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا۟ عَلَىٰ يُوسُفَ ءَاوَىٰٓ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ
﴿۶۸﴾ و چون داخل شدند بر یوسف جای داد در نزد خود برادر [تنی] خود را گفت

إِنِّىٓ أَنَا۠ أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾
همانا من خود برادر توام پس اندوهگین مباش به سبب آنچه می کردند ﴿۶۹﴾

فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ ٱلسِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ
پس وقتی که آماده کرد برای ایشان ساز و برگ شان را نهاد جام را در باردان برادر خود سپس

أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا ٱلْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَٰرِقُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا۟ وَأَقْبَلُوا۟
آواز داد آوازدهنده ای ای کاروانیان همانا شما دزدآنید (۷۰) [برادران یوسف] گفتند درحالی که رو آوردند

عَلَيْهِم مَّاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا۟ نَفْقِدُ صُوَاعَ ٱلْمَلِكِ
به آنان چه چیز گم کرده اید؟ (۷۱) گفتند گم کرده‌ایم پیمانه پادشاه را

وَلِمَن جَآءَ بِهِۦ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا۠ بِهِۦ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا۟ تَٱللَّهِ
و برای کسی را که بیاورد آن را یک بار شتر[است] و من به این[وعده] ضامنم (۷۲) گفتند سوگند به الله

لَقَدْ عَلِمْتُم مَّا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي ٱلْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَٰرِقِينَ
هر آینه دانسته اید که ما نیامده ایم تا فساد کنیم در زمین و هرگز نبوده ایم دزدان

﴿٧٣﴾ قَالُوا۟ فَمَا جَزَٰٓؤُهُۥٓ إِن كُنتُمْ كَٰذِبِينَ ﴿٧٤﴾ قَالُوا۟ جَزَٰٓؤُهُۥ
(۷۳) گفتند پس چیست کیفر این[کار] اگر باشید دروغگویان؟ (۷۴) گفتند کیفر این کار[این است]

مَن وُجِدَ فِي رَحْلِهِۦ فَهُوَ جَزَٰٓؤُهُۥ كَذَٰلِكَ نَجْزِي ٱلظَّٰلِمِينَ
کسی که یافته شود در بار او پس [بردگی]او باشد کیفرش این گونه کیفر می دهیم ستمکاران را

﴿٧٥﴾ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَآءِ أَخِيهِ ثُمَّ ٱسْتَخْرَجَهَا مِن
(۷۵) پس[جستجو]آغاز کرد از باردان های ایشان پیش از باردان برادرش سپس درآورد آن[جام] را از

وِعَآءِ أَخِيهِ كَذَٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ
باردان برادر خود این چنین چاره اندیشی کردیم برای یوسف روا نبود که[گروگان]گیرد برادر خود را

فِي دِينِ ٱلْمَلِكِ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَٰتٍ مَّن نَّشَآءُ
در آیین آن پادشاه مگر آنکه بخواهد الله بلند گردانیم به درجاتی هرکه را که بخواهیم

وَفَوْقَ كُلِّ ذِى عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾ ۞ قَالُوٓا۟ إِن يَسْرِقْ
و بالاتر از هر صاحب دانشی دانایی هست (۷۶) گفتند اگر دزدی می کند

ربع حزب ۲۵

فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُۥ مِن قَبْلُ فَأَسَرَّهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِۦ
به درستی که دزدی کرده است برادر[تنی] او نیز پیش از این پس پنهان داشت آن[سرزنش] را یوسف در دل خود

وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنتُمْ شَرٌّ مَّكَانًا وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
و آشکار نکرد آن را برای شان گفت شما بدترین جایگاه را دارید و الله داناتر است به آنچه

تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا۟ يَٰٓأَيُّهَا ٱلْعَزِيزُ إِنَّ لَهُۥٓ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا
بیان می کنید (۷۷) گفتند ای عزیز هر آینه برای او پدری پیر کلان سال است

فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُۥٓ إِنَّا نَرَىٰكَ مِنَ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾
پس بگیر یکی را از ما به جای او همانا ما می بینیم تو را از نیکوکاران (۷۸)

قَالَ مَعَاذَ ٱللَّهِ أَن نَّأۡخُذَ إِلَّا مَن وَجَدۡنَا مَتَٰعَنَا عِندَهُۥٓ إِنَّآ
گفت پناه بر الله از آنکه بگیریم مگر کسی را که یافته ایم متاع خود را نزد او همانا ما

إِذٗا لَّظَٰلِمُونَ ٧٩ فَلَمَّا ٱسۡتَيۡـَٔسُواْ مِنۡهُ خَلَصُواْ نَجِيّٗاۖ
آنگاه ستمکاران باشیم ۷۹ پس چون ناامید شدند از وی به کناری رفتند نجواکنان

قَالَ كَبِيرُهُمۡ أَلَمۡ تَعۡلَمُوٓاْ أَنَّ أَبَاكُمۡ قَدۡ أَخَذَ عَلَيۡكُم
گفت بزرگ ایشان آیا ندانسته اید که پدر شما هر آینه گرفته است از شما

مَّوۡثِقٗا مِّنَ ٱللَّهِ وَمِن قَبۡلُ مَا فَرَّطتُمۡ فِي يُوسُفَۖ فَلَنۡ أَبۡرَحَ
پیمانی استوار را از الله و پیش از این هم چه کوتاهی‌ای کردید دربارهٔ یوسف؟ پس جدا نخواهم شد

ٱلۡأَرۡضَ حَتَّىٰ يَأۡذَنَ لِيٓ أَبِيٓ أَوۡ يَحۡكُمَ ٱللَّهُ لِيۖ وَهُوَ خَيۡرُ ٱلۡحَٰكِمِينَ
از این سرزمین [مصر] تا وقتی که اذن دهد به من پدرم یا داوری کند الله برای من و او بهترین داوران است

٨٠ ٱرۡجِعُوٓاْ إِلَىٰٓ أَبِيكُمۡ فَقُولُواْ يَٰٓأَبَانَآ إِنَّ ٱبۡنَكَ سَرَقَ
۸۰ برگردید به سوی پدر خویش پس بگویید ای پدر ما همانا پسرت دزدی کرد

وَمَا شَهِدۡنَآ إِلَّا بِمَا عَلِمۡنَا وَمَا كُنَّا لِلۡغَيۡبِ حَٰفِظِينَ
و گواهی نمی دهیم ما مگر به آنچه می دانیم و نبودیم برنهان آگاهان [=از غیب خبری نداشتیم]

٨١ وَسۡـَٔلِ ٱلۡقَرۡيَةَ ٱلَّتِي كُنَّا فِيهَا وَٱلۡعِيرَ ٱلَّتِيٓ أَقۡبَلۡنَا فِيهَاۖ
۸۱ و بپرس از [اهل] این آبادی که بودیم در آن و از کاروانی که آمدیم در آن

وَإِنَّا لَصَٰدِقُونَ ٨٢ قَالَ بَلۡ سَوَّلَتۡ لَكُمۡ أَنفُسُكُمۡ أَمۡرٗاۖ
و همانا ما راست گویانیم ۸۲ [یعقوب] گفت بلکه آراسته است برای شما نفوس شما کاری [ناروا] را

فَصَبۡرٞ جَمِيلٌۖ عَسَى ٱللَّهُ أَن يَأۡتِيَنِي بِهِمۡ جَمِيعًاۚ إِنَّهُۥ هُوَ
پس [کار من] صبری نیکو است امید است که الله بیاورد پیش من ایشان را همگی همانا او آن

ٱلۡعَلِيمُ ٱلۡحَكِيمُ ٨٣ وَتَوَلَّىٰ عَنۡهُمۡ وَقَالَ يَٰٓأَسَفَىٰ عَلَىٰ
دانای سنجیده کار است ۸۳ و روی بگردانید از ایشان و گفت ای دریغ بر

يُوسُفَ وَٱبۡيَضَّتۡ عَيۡنَاهُ مِنَ ٱلۡحُزۡنِ فَهُوَ كَظِيمٞ ٨٤
یوسف و سفید شد هر دو چشم او از اندوه پس او غم خود را فرومی خورد [=آکنده از اندوه بود] ۸۴

قَالُواْ تَٱللَّهِ تَفۡتَؤُاْ تَذۡكُرُ يُوسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا
گفتند سوگند به الله همیشه یاد می کنی یوسف را تا آنگاه که شوی سخت بیمار

أَوۡ تَكُونَ مِنَ ٱلۡهَٰلِكِينَ ٨٥ قَالَ إِنَّمَآ أَشۡكُواْ بَثِّي
یا شوی از نابودشوندگان ۸۵ گفت جز این نیست که شکوه می برم پریشانی

وَحُزۡنِيٓ إِلَى ٱللَّهِ وَأَعۡلَمُ مِنَ ٱللَّهِ مَا لَا تَعۡلَمُونَ ٨٦
و اندوه خود را به الله و می دانم از جانب الله چیزی را که شما نمی دانید ۸۶

يَٰبَنِيَّ ٱذۡهَبُواْ فَتَحَسَّسُواْ مِن يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَاْيۡـَٔسُواْ
ای پسران من بروید پس جستجو کنید از یوسف و برادرش و نومید مشوید

مِن رَّوۡحِ ٱللَّهِۖ إِنَّهُۥ لَا يَاْيۡـَٔسُ مِن رَّوۡحِ ٱللَّهِ إِلَّا ٱلۡقَوۡمُ ٱلۡكَٰفِرُونَ
از رحمت الله همانا نومید نمی شود از رحمت الله مگر گروه کافران

(۸۷) فَلَمَّا دَخَلُواْ عَلَيۡهِ قَالُواْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهۡلَنَا ٱلضُّرُّ
(۸۷) پس چون داخل شدند بر او[یوسف] گفتند ای عزیز رسیده است به ما و خانوادهٔ ما آسیب

وَجِئۡنَا بِبِضَٰعَةٖ مُّزۡجَىٰةٖ فَأَوۡفِ لَنَا ٱلۡكَيۡلَ وَتَصَدَّقۡ عَلَيۡنَآۖ
و آورده‌ایم سرمایه ای ناچیز را پس تمام بپیمای برای ما پیمانه را و صدقه کن بر ما

إِنَّ ٱللَّهَ يَجۡزِي ٱلۡمُتَصَدِّقِينَ (۸۸) قَالَ هَلۡ عَلِمۡتُم مَّا فَعَلۡتُم
همانا الله پاداش می دهد صدقه دهندگان را (۸۸) گفت آیا دانستید چه کردید

بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذۡ أَنتُمۡ جَٰهِلُونَ (۸۹) قَالُوٓاْ أَءِنَّكَ
با یوسف و برادرش آنگاه که شما نادانان بودید ؟ (۸۹) گفتند آیا تو

لَأَنتَ يُوسُفُۖ قَالَ أَنَا۠ يُوسُفُ وَهَٰذَآ أَخِيۖ قَدۡ مَنَّ ٱللَّهُ
همان یوسفی؟ گفت من یوسفم و این برادر من است هر آینه منّت نهاد الله

عَلَيۡنَآۖ إِنَّهُۥ مَن يَتَّقِ وَيَصۡبِرۡ فَإِنَّ ٱللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجۡرَ
بر ما همانا هرکه پرهیزکاری کند و شکیبایی ورزد پس به درستی که الله تباه نمی گرداند پاداش

ٱلۡمُحۡسِنِينَ (۹۰) قَالُواْ تَٱللَّهِ لَقَدۡ ءَاثَرَكَ ٱللَّهُ عَلَيۡنَا
نیکوکاران را (۹۰) گفتند سوگند به الله هر آینه برگزیده است تو را الله بر ما

وَإِن كُنَّا لَخَٰطِـِٔينَ (۹۱) قَالَ لَا تَثۡرِيبَ عَلَيۡكُمُ
و به درستی که ما بودیم خطاکاران (۹۱) گفت هیچ سرزنش نیست بر شما

ٱلۡيَوۡمَۖ يَغۡفِرُ ٱللَّهُ لَكُمۡۖ وَهُوَ أَرۡحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ (۹۲)
امروز می آمرزد الله شما را و او مهربان ترین مهربانان است (۹۲)

ٱذۡهَبُواْ بِقَمِيصِي هَٰذَا فَأَلۡقُوهُ عَلَىٰ وَجۡهِ أَبِي يَأۡتِ بَصِيرٗا
ببرید این پیراهن مرا پس بیفکنید آن را بر چهرهٔ پدر من تا بینا شود

وَأۡتُونِي بِأَهۡلِكُمۡ أَجۡمَعِينَ (۹۳) وَلَمَّا فَصَلَتِ
و بیاورید نزد من خانواده تان را همگی (۹۳) و چون جدا شد

ٱلۡعِيرُ قَالَ أَبُوهُمۡ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَۖ لَوۡلَآ أَن
کاروان[از مصر] گفت پدرشان همانا من می یابم بوی یوسف را اگر ندانید

تُفَنِّدُونِ (۹۴) قَالُواْ تَٱللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَٰلِكَ ٱلۡقَدِيمِ (۹۵)
مراسبک عقل (۹۴) گفتند سوگند به الله همانا تو در گمراهی دیرینهٔ خودی (۹۵)

فَلَمَّآ أَن جَآءَ ٱلۡبَشِيرُ أَلۡقَىٰهُ عَلَىٰ وَجۡهِهِۦ فَٱرۡتَدَّ بَصِيرٗاۖ قَالَ
پس چون بیامد پیش وی مژده رسان انداخت آن [پیراهن] را بر چهرهٔ وی پس گشت بینا گفت

أَلَمۡ أَقُل لَّكُمۡ إِنِّيٓ أَعۡلَمُ مِنَ ٱللَّهِ مَا لَا تَعۡلَمُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُواْ
آیا نگفته بودم به شما همانا من می دانم از جانب الله چیزی را که نمی دانید؟ (۹۶) گفتند

يَٰٓأَبَانَا ٱسۡتَغۡفِرۡ لَنَا ذُنُوبَنَآ إِنَّا كُنَّا خَٰطِـِٔينَ ﴿٩٧﴾ قَالَ سَوۡفَ
ای پدر ما آمرزش بخواه برای ما گناهان ما را به درستی ما بودیم گناهکاران (۹۷) گفت زودا که

أَسۡتَغۡفِرُ لَكُمۡ رَبِّيٓۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلۡغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾ فَلَمَّا
آمرزش خواهم برای شما از پروردگار خود همانا او آن آمرزندهٔ مهربان است (۹۸) پس چون

دَخَلُواْ عَلَىٰ يُوسُفَ ءَاوَىٰٓ إِلَيۡهِ أَبَوَيۡهِ وَقَالَ ٱدۡخُلُواْ مِصۡرَ
درآمدند بر یوسف جای داد نزد خود پدر و مادرش را و گفت درآیید به مصر

إِن شَآءَ ٱللَّهُ ءَامِنِينَ ﴿٩٩﴾ وَرَفَعَ أَبَوَيۡهِ عَلَى ٱلۡعَرۡشِ وَخَرُّواْ
اگر بخواهد الله در حالی که در امان خواهید بود (۹۹) و بالا نهاد پدر و مادر خود را بر تخت و افتادند

لَهُۥ سُجَّدٗاۖ وَقَالَ يَٰٓأَبَتِ هَٰذَا تَأۡوِيلُ رُءۡيَٰيَ مِن قَبۡلُ قَدۡ جَعَلَهَا
در برابر او سجده کنان و گفت ای پدر من این است تعبیر خواب من پیش از این هر آینه گردانید آن را

رَبِّي حَقّٗاۖ وَقَدۡ أَحۡسَنَ بِيٓ إِذۡ أَخۡرَجَنِي مِنَ ٱلسِّجۡنِ وَجَآءَ بِكُم
پروردگار من به حق و به درستی که نیکویی کرده است به من چون بیرون آورد مرا از زندان و آورد شما را

مِّنَ ٱلۡبَدۡوِ مِنۢ بَعۡدِ أَن نَّزَغَ ٱلشَّيۡطَٰنُ بَيۡنِي وَبَيۡنَ إِخۡوَتِيٓۚ إِنَّ
از بیابان بعد از آنکه آشوب گردانید شیطان میان من و میان برادران من همانا

رَبِّي لَطِيفٞ لِّمَا يَشَآءُۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلۡعَلِيمُ ٱلۡحَكِيمُ ﴿١٠٠﴾ ۞ رَبِّ نصف حزب ۲۵
پروردگار من نازک بین است در آنچه بخواهد همانا اوست آن دانای سنجیده کار (۱۰۰) [ای] پروردگارم

قَدۡ ءَاتَيۡتَنِي مِنَ ٱلۡمُلۡكِ وَعَلَّمۡتَنِي مِن تَأۡوِيلِ ٱلۡأَحَادِيثِۚ فَاطِرَ
همانا دادی به من بهره ای از پادشاهی و آموختی مرا از تعبیر خواب ها ای پدیدکنندهٔ

ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ أَنتَ وَلِيِّۦ فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِۖ تَوَفَّنِي
آسمان ها و زمین تویی کارساز من در دنیا و آخرت بمیران مرا

مُسۡلِمٗا وَأَلۡحِقۡنِي بِٱلصَّٰلِحِينَ ﴿١٠١﴾ ذَٰلِكَ مِنۡ أَنۢبَآءِ ٱلۡغَيۡبِ
مسلمان و بپیوند مرا با شایستگان (۱۰۱) این [گفته] از اخبار غیب است

نُوحِيهِ إِلَيۡكَۖ وَمَا كُنتَ لَدَيۡهِمۡ إِذۡ أَجۡمَعُوٓاْ أَمۡرَهُمۡ وَهُمۡ يَمۡكُرُونَ
که وحی می کنیم آن را به سوی تو و تو نبودی نزدیک آنان هنگامی که همداستان شدند و آنان نیرنگ می زدند

﴿١٠٢﴾ وَمَآ أَكۡثَرُ ٱلنَّاسِ وَلَوۡ حَرَصۡتَ بِمُؤۡمِنِينَ ﴿١٠٣﴾
(۱۰۲) و نیستند بیشتر مردمان و اگرچه حرص بورزی ایمان آورندگان (۱۰۳)

وَمَا تَسۡـَٔلُهُمۡ عَلَيۡهِ مِنۡ أَجۡرٍۚ إِنۡ هُوَ إِلَّا ذِكۡرٞ لِّلۡعَٰلَمِينَ ١٠٤

و درخواست نمی کنی از آنان بر آن [کار رسالت] هیچ مزدی را نیست این [قرآن] جز پندی برای جهانیان ۱۰۴

وَكَأَيِّن مِّنۡ ءَايَةٖ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ يَمُرُّونَ عَلَيۡهَا

و بسا نشانه ای است در آسمان ها و زمین که می گذرند بر آن

وَهُمۡ عَنۡهَا مُعۡرِضُونَ ١٠٥ وَمَا يُؤۡمِنُ أَكۡثَرُهُم بِٱللَّهِ إِلَّا

و ایشان از آنها روی گردانند ۱۰۵ و ایمان نمی آورند بیشتر شان به الله مگر اینکه

وَهُم مُّشۡرِكُونَ ١٠٦ أَفَأَمِنُوٓاْ أَن تَأۡتِيَهُمۡ غَٰشِيَةٞ مِّنۡ عَذَابِ ٱللَّهِ

در همان حال آنان شرک ورزان اند ۱۰۶ آیا ایمن شدند از آنکه بیاید بر آنان پوششی از عذاب الله

أَوۡ تَأۡتِيَهُمُ ٱلسَّاعَةُ بَغۡتَةٗ وَهُمۡ لَا يَشۡعُرُونَ ١٠٧ قُلۡ هَٰذِهِۦ

یا بیاید برایشان رستاخیز ناگهانی و ایشان درنیابند ۱۰۷ بگو این

سَبِيلِيٓ أَدۡعُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِۚ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا۠ وَمَنِ ٱتَّبَعَنِيۖ وَسُبۡحَٰنَ

راه من است می خوانم به سوی الله بر بینش [کامل] من و هر که پیروی کرده است مرا و پاکا

ٱللَّهِ وَمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ١٠٨ وَمَآ أَرۡسَلۡنَا مِن قَبۡلِكَ

الله و نیستم من از شرک ورزان ۱۰۸ و نفرستادیم پیش از تو

إِلَّا رِجَالٗا نُّوحِيٓ إِلَيۡهِم مِّنۡ أَهۡلِ ٱلۡقُرَىٰٓۗ أَفَلَمۡ يَسِيرُواْ فِي

مگر مردانی را که وحی می کردیم به ایشان از اهل آبادی‌ها آیا گردش نکرده اند در

ٱلۡأَرۡضِ فَيَنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۗ

زمین که بنگرند چگونه بود سرانجام آنان که پیش از ایشان بودند

وَلَدَارُ ٱلۡأٓخِرَةِ خَيۡرٞ لِّلَّذِينَ ٱتَّقَوۡاْۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ١٠٩ حَتَّىٰٓ

و هر آینه سرای آخرت بهتر است برای آنان که پرهیزکاری کردند آیا خرد نمی ورزید؟ ۱۰۹ تا

إِذَا ٱسۡتَيۡـَٔسَ ٱلرُّسُلُ وَظَنُّوٓاْ أَنَّهُمۡ قَدۡ كُذِبُواْ جَآءَهُمۡ

آنگاه که نومید شدند فرستادگان [از ایمان آوردنشان] و گمان بردند که [از سوی مردم] به آنان دروغ گفته شد آمد برای شان

نَصۡرُنَا فَنُجِّيَ مَن نَّشَآءُۖ وَلَا يُرَدُّ بَأۡسُنَا عَنِ ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡمُجۡرِمِينَ

یاری ما پس رهانیده شد هر که خواستیم و بازگردانده نمی شود عذاب ما از گروه ستمکاران

١١٠ لَقَدۡ كَانَ فِي قَصَصِهِمۡ عِبۡرَةٞ لِّأُوْلِي ٱلۡأَلۡبَٰبِۗ مَا كَانَ

۱۱۰ هر آینه هست در سرگذشت آنان پندی برای خردمندان نیست [قرآن]

حَدِيثٗا يُفۡتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصۡدِيقَ ٱلَّذِي بَيۡنَ يَدَيۡهِ

سخنی که به دروغ بافته شده باشد ولیکن تصدیق کنندهٔ آنچه است که پیش از آن است

وَتَفۡصِيلَ كُلِّ شَيۡءٖ وَهُدٗى وَرَحۡمَةٗ لِّقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ١١١

و به روشنی بیانگر هر چیزی است و رهنمود و مهری است برای گروهی که ایمان می آورند ۱۱۱

ترتیبها ۱۳ — سُورَةُ الرَّعْدِ — آیاتها ۴۳

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
به نام الله مهر گستر مهربان

الٓمٓر ۚ تِلْكَ ءَايَٰتُ ٱلْكِتَٰبِ ۗ وَٱلَّذِىٓ أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ ٱلْحَقُّ
الف، لام، میم، راء این است آیات این کتاب و آنچه فروفرستاده شده به سوی تو از پروردگارت حق است

وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ ٱللَّهُ ٱلَّذِى رَفَعَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ بِغَيْرِ
و لیکن بیشتر مردمان ایمان نمی آورند (۱) الله است که برافراشت آسمان ها را بدون

عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ۖ ثُمَّ ٱسْتَوَىٰ عَلَى ٱلْعَرْشِ ۖ وَسَخَّرَ ٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ ۖ كُلٌّ
ستون هایی که آنها را ببینید پس استیلا یافت بر عرش و رام کرد آفتاب و ماه را هریک

يَجْرِى لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ يُدَبِّرُ ٱلْأَمْرَ يُفَصِّلُ ٱلْءَايَٰتِ لَعَلَّكُم بِلِقَآءِ
روان است تا سرآمدی معین تدبیر می کند کار [آفرینش] را بیان می کند آیات [خود] را باشد که شما به دیدار

رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ ٱلَّذِى مَدَّ ٱلْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَٰسِىَ
پروردگارتان یقین کنید (۲) و اوست که گسترد زمین را و نهاد در آن کوه های [استوار]

وَأَنْهَٰرًا ۖ وَمِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ ٱثْنَيْنِ ۖ يُغْشِى ٱلَّيْلَ
و نهرها را و از همهٔ میوه ها قرارداد در آن دوصنف دوگانه [نر و ماده، ترش و شیرین] می پوشاند شب را

ٱلنَّهَارَ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَفِى ٱلْأَرْضِ
با روز همانا در این نشانه هایی است برای گروهی که می‌اندیشند (۳) و در زمین

قِطَعٌ مُّتَجَٰوِرَٰتٌ وَجَنَّٰتٌ مِّنْ أَعْنَٰبٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ
قطعه‌هایی است کنار همدیگر و باغ هایی است از درختان انگور و کشت زار و خرمابنان هم ریشه

وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقَىٰ بِمَآءٍ وَٰحِدٍ وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلَىٰ بَعْضٍ
و نا هم ریشه آب داده می‌شوند به یک آب و برتری می‌دهیم برخی از آنها را بر برخی دیگر

فِى ٱلْأُكُلِ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾
در میوه و خوراک همانا در این نشانه‌هایی‌ست برای گروهی که خرد می ورزند (۴)

سه چهارم حزب ۲۵

۞ وَإِن تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَءِذَا كُنَّا تُرَٰبًا أَءِنَّا لَفِى خَلْقٍ
و اگر شگفتی ورزی پس شگفت آور است گفتار شان که آیا وقتی که خاک شویم آیا ما در آفرینشی

جَدِيدٍ ۗ أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِرَبِّهِمْ ۖ وَأُو۟لَٰٓئِكَ ٱلْأَغْلَٰلُ
نو خواهیم بود؟ آنان کسانی اند که کفر ورزیدند به پروردگار خود و آنانند که زنجیرها

فِىٓ أَعْنَاقِهِمْ ۖ وَأُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٥﴾
در گردن شان باشد و آنان همدمان آتش اند آنان در آنجا جاویدانند (۵)

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِن
و به شتاب می‌خواهند از تو بدی را پیش از نیکی درحالی که به تحقیق گذشته است پیش

قَبْلِهِمُ الْمَثُلَاتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِّلنَّاسِ عَلَىٰ ظُلْمِهِمْ
از ایشان کیفرهای [عبرت آمیز] و همانا پروردگار تو دارای آمرزش است برای مردمان با[وجود] ستمشان

وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ (۶) وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا
و همانا پروردگار تو سخت کیفر است (۶) و می گویند آنان که کافر شدند چرا

أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ إِنَّمَا أَنتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ
فرستاده نشده است بر او نشانه ای از پروردگارش جز این نیست که تو بیم دهنده ی و هر قومی را راهنمایی است

(۷) اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ
(۷) الله می داند آنچه بر می دارد هر مادینه ای و آنچه می کاهند بچه دان ها

وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِندَهُ بِمِقْدَارٍ (۸) عَالِمُ الْغَيْبِ
و آنچه می افزایند و هر چیزی نزد او به اندازه است (۸) دانای پنهان

وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ (۹) سَوَاءٌ مِّنكُم مَّنْ أَسَرَّ
و آشکار است آن بزرگ برتر (۹) یکسان است از شما هرکه نهان دارد

الْقَوْلَ وَمَن جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ
سخن را و هرکه به آواز بلند گوید آن را و هرکه وی پنهان شود در شب و [یا] رونده

بِالنَّهَارِ (۱۰) لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِّن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ
در روز (۱۰) برای آدمی تعقیب کنندگانی [در پی است] از پیش روی او و پس از او نگاه می دارند او را

مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ
به فرمان الله همانا الله دگرگون نمی کند حالت قومی را تا آنگاه که دگرگون کنند آنچه را که درخودشان است

وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُم مِّن دُونِهِ مِن
و چون بخواهد الله برای گروهی بدی [و بلایی] را پس برگشتی نباشد برای آن و نباشد برای آنان جز وی هیچ

وَالٍ (۱۱) هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا
کارساز [و سروری] (۱۱) اوست آن که می نمایاند به شما برق را که مایه ترس و امید

وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ (۱۲) وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ
و پدید می آورد ابرهای گران را (۱۲) و به پاکی می ستاید رعد با ستایش او

وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا
و فرشتگان از ترس او و می فرستد صاعقه ها را پس می رساند آن را

مَن يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ (۱۳)
به هرکه خواهد و آنان جدال می کنند دربارهٔ الله و او سخت کیفر است (۱۳)

لَهُۥ دَعۡوَةُ ٱلۡحَقِّۚ وَٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ مِن دُونِهِۦ لَا يَسۡتَجِيبُونَ لَهُم بِشَيۡءٍ إِلَّا
برای اوست دعوت حق و آنهایی را که فرامی‌خوانند به جای او هیچ پاسخی به آنان نمی‌دهند مگر

كَبَٰسِطِ كَفَّيۡهِ إِلَى ٱلۡمَآءِ لِيَبۡلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَٰلِغِهِۦۚ وَمَا دُعَآءُ ٱلۡكَٰفِرِينَ
مانند کسی که بگشاید دو دست خود را به سوی آب تا برساند به دهانش درحالی که نمی‌رساند آن آب را و نیست خواندن کافران

إِلَّا فِي ضَلَٰلٖ ﴿١٤﴾ وَلِلَّهِۤ يَسۡجُدُ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ طَوۡعٗا
مگر در گمراهی ﴿۱۴﴾ و برای الله سجده می کند هرکه در آسمان‌ها و زمین است خواسته

وَكَرۡهٗا وَظِلَٰلُهُم بِٱلۡغُدُوِّ وَٱلۡأٓصَالِ۩ ﴿١٥﴾ قُلۡ مَن رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
و ناخواسته و نیز سایه‌های شان در بامدادان و شامگاهان ﴿۱۵﴾ بگو کیست پروردگار آسمان ها

سجده مستحب

وَٱلۡأَرۡضِ قُلِ ٱللَّهُۚ قُلۡ أَفَٱتَّخَذۡتُم مِّن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ لَا يَمۡلِكُونَ لِأَنفُسِهِمۡ
و زمین؟ بگو الله است بگو آیا گرفتید به جز وی سرورانی را که مالک نمی شوند برای خویشتن

نَفۡعٗا وَلَا ضَرّٗاۚ قُلۡ هَلۡ يَسۡتَوِي ٱلۡأَعۡمَىٰ وَٱلۡبَصِيرُ أَمۡ هَلۡ تَسۡتَوِي
سودی را و نه زیانی را؟ بگو آیا برابر است نابینا و بینا؟ یا آیا برابر است

ٱلظُّلُمَٰتُ وَٱلنُّورُۗ أَمۡ جَعَلُواْ لِلَّهِ شُرَكَآءَ خَلَقُواْ كَخَلۡقِهِۦ فَتَشَٰبَهَ ٱلۡخَلۡقُ
تاریکی ها و روشنی؟ یا اینکه قرار داده‌اند برای الله شریکانی که آفریده باشند مانند آفرینش الله پس مشتبه شده [این دو]آفرینش

عَلَيۡهِمۡۚ قُلِ ٱللَّهُ خَٰلِقُ كُلِّ شَيۡءٖ وَهُوَ ٱلۡوَٰحِدُ ٱلۡقَهَّٰرُ ﴿١٦﴾ أَنزَلَ مِنَ
بر ایشان بگو الله آفرینندهٔ هر چیزی است و اوست آن یگانهٔ بر همه چیره ﴿۱۶﴾ فروفرستاد از

ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَسَالَتۡ أَوۡدِيَةُۢ بِقَدَرِهَا فَٱحۡتَمَلَ ٱلسَّيۡلُ زَبَدٗا رَّابِيٗاۖ
آسمان آب را پس جاری شد رودها به اندازهٔ خویش پس برداشت سیل کفی برآمده را

وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيۡهِ فِي ٱلنَّارِ ٱبۡتِغَآءَ حِلۡيَةٍ أَوۡ مَتَٰعٖ زَبَدٞ مِّثۡلُهُۥۚ كَذَٰلِكَ
و از آنچه می‌گدازند بر آن در آتش برای جستن زیوری یا کالایی کفی است مانند آن اینچنین

يَضۡرِبُ ٱللَّهُ ٱلۡحَقَّ وَٱلۡبَٰطِلَۚ فَأَمَّا ٱلزَّبَدُ فَيَذۡهَبُ جُفَآءٗۖ وَأَمَّا مَا
مَثَل می‌زند الله حق و باطل را امّا کف کنار می‌رود خشکیده[و ناچیز] و اما آنچه

يَنفَعُ ٱلنَّاسَ فَيَمۡكُثُ فِي ٱلۡأَرۡضِۚ كَذَٰلِكَ يَضۡرِبُ ٱللَّهُ ٱلۡأَمۡثَالَ ﴿١٧﴾
سود می رساند به مردمان پس می ماند در زمین این چنین می زند الله مَثَل ها را ﴿۱۷﴾

لِلَّذِينَ ٱسۡتَجَابُواْ لِرَبِّهِمُ ٱلۡحُسۡنَىٰۚ وَٱلَّذِينَ لَمۡ يَسۡتَجِيبُواْ لَهُۥ
برای آنان که پاسخ دادند [دعوت] پروردگار خویش را نیکوترین [پاداش]است و آنان که پاسخ ندادند [دعوت] او را

لَوۡ أَنَّ لَهُم مَّا فِي ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعٗا وَمِثۡلَهُۥ مَعَهُۥ لَٱفۡتَدَوۡاْ بِهِۦٓۚ
اگر باشد برای شان آنچه در زمین است همگی و همانند آن با او البته عوض دهند آن را

أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ سُوٓءُ ٱلۡحِسَابِ وَمَأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمِهَادُ ﴿١٨﴾
آنان برای‌شان بدی حساب باشد و جای شان دوزخ است و [آن] بد جایی است ﴿۱۸﴾

حزب ۲۶

۞ أَفَمَن يَعْلَمُ أَنَّمَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ ٱلْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰٓ ۚ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ
آیا کسی که می‌داند که آنچه فروفرستاده شد به‌سوی تو از جانب پروردگارت حق است مانند کسی است که وی کور[دل] است تنها پند می‌پذیرند

أُو۟لُوا۟ ٱلْأَلْبَٰبِ (١٩) ٱلَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ ٱللَّهِ وَلَا يَنقُضُونَ ٱلْمِيثَٰقَ
خردمندان (۱۹) آنان که وفا می کنند به عهد الله و نمی‌شکنند پیمان را

(٢٠) وَٱلَّذِينَ يَصِلُونَ مَآ أَمَرَ ٱللَّهُ بِهِۦٓ أَن يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ
(۲۰) و آنان که پیوند می دهند آنچه را فرمان داده است الله به که پیوند خورد و می ترسند از پروردگارشان

وَيَخَافُونَ سُوٓءَ ٱلْحِسَابِ (٢١) وَٱلَّذِينَ صَبَرُوا۟ ٱبْتِغَآءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ
و بیمناکند از بدی حساب (۲۱) و آنان که شکیبایی نمودند برای جستن رضای پروردگار شان

وَأَقَامُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَأَنفَقُوا۟ مِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَءُونَ
و برپاداشتند نماز را و انفاق کردند از آنچه روزی شان دادیم پنهان و آشکارا و دفع می کنند

بِٱلْحَسَنَةِ ٱلسَّيِّئَةَ أُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمْ عُقْبَى ٱلدَّارِ (٢٢) جَنَّٰتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا
با نیکی بدی را آنان برای‌شان است سرانجام آن سرای (۲۲) بهشت های جاودان که وارد می شوند در آن

وَمَن صَلَحَ مِنْ ءَابَآئِهِمْ وَأَزْوَٰجِهِمْ وَذُرِّيَّٰتِهِمْ ۖ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ يَدْخُلُونَ
و هر که شایسته کار باشد از پدران شان و همسران شان و فرزندان شان و فرشتگان وارد می شوند

عَلَيْهِم مِّن كُلِّ بَابٍ (٢٣) سَلَٰمٌ عَلَيْكُم بِمَا صَبَرْتُمْ ۚ فَنِعْمَ عُقْبَى ٱلدَّارِ
بر ایشان از هر دری (۲۳) [می‌گویند] سلام بر شما به سبب آنچه شکیبایی کردید پس نیکوست سرانجام این سرای

(٢٤) وَٱلَّذِينَ يَنقُضُونَ عَهْدَ ٱللَّهِ مِنۢ بَعْدِ مِيثَٰقِهِۦ وَيَقْطَعُونَ مَآ
(۲۴) و آنان که می شکنند پیمان الله را بعد از بستن آن و می گسلند آنچه را

أَمَرَ ٱللَّهُ بِهِۦٓ أَن يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِى ٱلْأَرْضِ ۙ أُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمُ ٱللَّعْنَةُ
فرمان داده است الله به آن که پیوند خورد و فساد می کنند در زمین آنان برای شان است لعنت

وَلَهُمْ سُوٓءُ ٱلدَّارِ (٢٥) ٱللَّهُ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقْدِرُ ۚ وَفَرِحُوا۟
و برای آنان است سرای بد (۲۵) الله فراخ می دارد روزی را برای هر که خواهد و تنگ می گرداند و شاد شدند [کافران]

بِٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَمَا ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا فِى ٱلْءَاخِرَةِ إِلَّا مَتَٰعٌ (٢٦) وَيَقُولُ
به زندگانی دنیا درحالی که نیست زندگانی دنیا در مقابل آخرت مگر بهره‌ای اندک (۲۶) و می گویند

ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَوْلَآ أُنزِلَ عَلَيْهِ ءَايَةٌ مِّن رَّبِّهِۦ ۗ قُلْ إِنَّ ٱللَّهَ يُضِلُّ
آنان که کفرورزیدند چرا فرود آورده نشده بر او [پیامبر] نشانه ای از جانب پروردگارش ؟ بگو همانا الله گمراه می کند

مَن يَشَآءُ وَيَهْدِىٓ إِلَيْهِ مَنْ أَنَابَ (٢٧) ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَتَطْمَئِنُّ
هرکه را خواهد و راه نماید به سوی خویش هرکه را بازگردد [به سوی او] (۲۷) آنان که ایمان آوردند و آرام می یابد

قُلُوبُهُم بِذِكْرِ ٱللَّهِ ۗ أَلَا بِذِكْرِ ٱللَّهِ تَطْمَئِنُّ ٱلْقُلُوبُ (٢٨)
دل هاشان به یاد الله آگاه باشید به یاد الله آرام می یابد دل ها (۲۸)

ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ طُوبَىٰ لَهُمۡ وَحُسۡنُ
آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته خوشا به[حال] ایشان و [برای ایشان] نیکو

مَـَٔابٖ ۲۹ كَذَٰلِكَ أَرۡسَلۡنَٰكَ فِيٓ أُمَّةٖ قَدۡ خَلَتۡ مِن قَبۡلِهَآ أُمَمٞ
بازگشتی است ۲۹ این چنین فرستادیم تو را در میان امتی که گذشتند پیش از آن امت های بسیار

لِّتَتۡلُوَاْ عَلَيۡهِمُ ٱلَّذِيٓ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ وَهُمۡ يَكۡفُرُونَ بِٱلرَّحۡمَٰنِۚ
تا بخوانی بر ایشان آنچه را وحی فرستادیم به تو درحالی که آنان کفر می ورزند به [الله] مهرگستر

قُلۡ هُوَ رَبِّي لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيۡهِ تَوَكَّلۡتُ وَإِلَيۡهِ مَتَابِ ۳۰
بگو او پروردگار من است نیست هیچ الهی جز او بر او توکل کردم و به سوی اوست بازگشت من ۳۰

وَلَوۡ أَنَّ قُرۡءَانٗا سُيِّرَتۡ بِهِ ٱلۡجِبَالُ أَوۡ قُطِّعَتۡ بِهِ ٱلۡأَرۡضُ أَوۡ كُلِّمَ
و اگر قرآنی می بود که روان می شد به سبب آن کوهها یا پاره پاره می شد به وسیلهٔ آن زمین یا به سخن آورده می شد

بِهِ ٱلۡمَوۡتَىٰۗ بَل لِّلَّهِ ٱلۡأَمۡرُ جَمِيعًاۗ أَفَلَمۡ يَاْيۡـَٔسِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ
به وسیلهٔ آن مردگان [باز هم ایمان نمی آوردند] بلکه برای الله است کارها همگی آیا ندانسته اند آنها که ایمان آورده اند

أَن لَّوۡ يَشَآءُ ٱللَّهُ لَهَدَى ٱلنَّاسَ جَمِيعٗاۗ وَلَا يَزَالُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ
که اگر بخواهد الله هر آینه راه نماید مردمان را همگی؟ و همیشه آنان که کفر ورزیدند

تُصِيبُهُم بِمَا صَنَعُواْ قَارِعَةٌ أَوۡ تَحُلُّ قَرِيبٗا مِّن دَارِهِمۡ حَتَّىٰ يَأۡتِيَ
برسد ایشان را به سبب آنچه کرده اند [بلایی] کوبنده یا فرود می آید نزدیک سرای شان تا وقتی که برسد

وَعۡدُ ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُخۡلِفُ ٱلۡمِيعَادَ ۳۱ وَلَقَدِ ٱسۡتُهۡزِئَ بِرُسُلٖ
وعدهٔ الله هر آینه الله خلاف نمی کند وعده [خود] را ۳۱ و هر آینه ریشخند شده اند پیامبرانی

مِّن قَبۡلِكَ فَأَمۡلَيۡتُ لِلَّذِينَ كَفَرُواْ ثُمَّ أَخَذۡتُهُمۡۖ فَكَيۡفَ كَانَ
پیش از تو پس مهلت دادم به کسانی که کفر ورزیدند سپس گرفتم آنان را پس چگونه بود

عِقَابِ ۳۲ أَفَمَنۡ هُوَ قَآئِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفۡسِۭ بِمَا كَسَبَتۡۗ وَجَعَلُواْ
کیفر من؟ ۳۲ آیا آن که او نگاهبان است بر هر کسی بدانچه کرده است [چون کسی است که چنین نیست؟] و قراردادند

لِلَّهِ شُرَكَآءَ قُلۡ سَمُّوهُمۡۚ أَمۡ تُنَبِّـُٔونَهُۥ بِمَا لَا يَعۡلَمُ فِي ٱلۡأَرۡضِ أَم
برای الله شریکانی را بگو بیان کنید نام هایشان را یا اینکه با خبر می کنید او را به آنچه نمی داند در زمین؟ یا اینکه

بِظَٰهِرٖ مِّنَ ٱلۡقَوۡلِۗ بَلۡ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُواْ مَكۡرُهُمۡ وَصُدُّواْ عَنِ
به گفتاری سرسری [زبان می گردانید؟] بلکه آراسته شده است برای آنان که کفر ورزیدند فریب شان و بازداشته شده اند از

ٱلسَّبِيلِۗ وَمَن يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِنۡ هَادٖ ۳۳ لَّهُمۡ عَذَابٞ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ
راه و هرکه را گمراه کند الله پس نیست برای او هیچ راه نمایی ۳۳ برای آنان عذابی است در زندگانی

ٱلدُّنۡيَاۖ وَلَعَذَابُ ٱلۡأٓخِرَةِ أَشَقُّۖ وَمَا لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ مِن وَاقٖ ۳۴
دنیا و هر آینه عذاب آخرت سخت تر است و نیست برای آنان از[جانب] الله هیچ نگاه دارنده ای ۳۴

ربع حزب ۲۶

۞ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
حالت آن بهشتی که وعده داده شده اند پرهیزکاران جاری است از زیر آن جوی‌ها

أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوا وَعُقْبَى
خوردنی [های] آن همیشگی و سایهٔ آن [نیز] این فرجام کسانی است که پرهیزکاری کردند و فرجام

الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿۳۵﴾ وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ
کافران آتش است ۳۵ و آنان که دادیم به ایشان کتاب را شاد می شوند

بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَن يُنكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ
به آنچه فرستاده شده است به سوی تو و از گروه[ها]ی کافر] کسی است که انکار می کند برخی از آن را بگو جز این نیست که فرمان یافته ام

أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُو وَإِلَيْهِ مَآبِ ﴿۳۶﴾
که عبادت کنم الله را و شرک نورزم به او به سوی او می خوانم و به سوی اوست بازگشت من ۳۶

وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُم بَعْدَمَا
و این چنین فروفرستادیم آن [قرآن] را فرمانی به [زبان] عربی و اگر پیروی کنی از خواهش هایشان بعد از آنچه

جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ﴿۳۷﴾ وَلَقَدْ
آمد برای تو از علم نیست برای تو از جانب الله هیچ کارساز و نه نگاهدارنده ای ۳۷ و هر آینه

أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ
فرستادیم پیامبرانی را پیش از تو و قراردادیم برای ایشان همسران و فرزندانی را و نشاید

لِرَسُولٍ أَن يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ﴿۳۸﴾
هیچ پیامبری را که بیاورد نشانه ای را مگر به اجازهٔ الله برای هر سرآمدی نوشته ای [= حکمی مقرر] است ۳۸

يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثْبِتُ وَعِندَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ﴿۳۹﴾
نابود می سازد الله هرچه را که می خواهد و ثابت می کند [هرچه را که خواهد] و نزد اوست اصل کتاب [= لوح محفوظ] ۳۹

وَإِن مَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ
و اگر بنماییم به تو برخی از آنچه را که وعده دهیم به ایشان یا تو را جان بستانیم پس جز این نیست که بر توست

الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿۴۰﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنقُصُهَا
رساندن و برماست حسابرسی ۴۰ آیا ندیده اند که ما می آییم [به سراغ] زمین می کاهیم آن را

مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ
از جوانب آن و الله حکم می کند نیست هیچ پی گیرنده ای [مخالف] برای حکم او و او زود

الْحِسَابِ ﴿۴۱﴾ وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا
حساب است ۴۱ و هر آینه نیرنگ زدند آنان که پیش از آنها بودند پس از آنِ الله است همهٔ نیرنگ [چاره سازی] همگی

يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿۴۲﴾
می‌داند آنچه انجام می‌دهد هر کسی و زود خواهند دانست این کافران که برای کیست فرجام آن سرای ۴۲

وَيَقُولُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَسْتَ مُرْسَلًاۚ قُلْ كَفَىٰ بِٱللَّهِ
و می گویند آنان که کفر ورزیدند نیستی فرستاده شده [از جانب الله] بگو کافی است الله

شَهِيدَۢا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِندَهُۥ عِلْمُ ٱلْكِتَٰبِ ۴۳
گواه در میان من و میان شما و آن که نزد اوست دانش آن کتاب ۱۳

سُورَةُ إِبْرَاهِيمَ

ترتیبها ۱۴ — آیاتها ۵۲

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
به نام الله مهر گسترِ مهربان

الٓرۚ كِتَٰبٌ أَنزَلْنَٰهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ ٱلنَّاسَ مِنَ ٱلظُّلُمَٰتِ
الف، لام، را، [این] کتابی است که فروفرستادیم آن را به سوی تو تا بیرون آوری مردمان را از تاریکی ها

إِلَى ٱلنُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَىٰ صِرَٰطِ ٱلْعَزِيزِ ٱلْحَمِيدِ ۱
به سوی روشنی به فرمان پروردگارشان به سوی راه آن پیروزمند ستوده ۱

ٱللَّهِ ٱلَّذِي لَهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِۗ وَوَيْلٌ
الله آن ذاتی که از آن اوست آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است و وای

لِّلْكَٰفِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ۲ ٱلَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ
بر کافران از عذابی سخت ۲ آنان که بر می‌گزینند

ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا عَلَى ٱلْءَاخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ
زندگانی دنیا را بر آخرت و بازمی دارند [مردمان را] از راه الله

وَيَبْغُونَهَا عِوَجًاۚ أُوْلَٰٓئِكَ فِي ضَلَٰلٍۭ بَعِيدٍ ۳ وَمَآ أَرْسَلْنَا
و می طلبند در آن کجی را آنان در گمراهی دوری هستند ۳ و نفرستادیم

مِن رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِۦ لِيُبَيِّنَ لَهُمْۖ فَيُضِلُّ ٱللَّهُ
هیچ پیامبری را مگر به زبان قوم او تا بیان کند برای ایشان پس گمراه سازد الله

مَن يَشَآءُ وَيَهْدِي مَن يَشَآءُۚ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ
هرکه را خواهد و راه نماید هرکه را خواهد و اوست آن پیروزمندِ سنجیده کار

۴ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَآ أَنْ أَخْرِجْ
۴ و هر آینه فرستادیم موسی را با نشانه‌های خود [گفتیم] بیرون آور

قَوْمَكَ مِنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ وَذَكِّرْهُم بِأَيَّىٰمِ
قوم خود را از تاریکی ها به سوی روشنی و پند ده ایشان را به روزهای

ٱللَّهِۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۵
الله همانا در این نشانه‌هایی‌ست برای هر صبرکنندهٔ بس شکرگزار ۵

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
و [یادکن] آنگاه که گفت موسی به قوم خود یادکنید نعمت الله را بر خویش

إِذْ أَنجَاكُم مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
چون رهانید شما را از کسان فرعون که تحمیل می کردند بر شما بدی عذاب را

وَيُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ ۚ وَفِي
و سرمی بریدند پسران شما را و زنده می گذاشتند زنان[دختران] شما را و در

ذَٰلِكُم بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٦﴾ وَإِذْ تَأَذَّنَ
این آزمایشی از پروردگارتان بود [آزمایشی] بزرگ (۶) و هنگامی که خبردار ساخت

رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ ۖ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ
پروردگار شما که اگر سپاس گزارید زیاده دهم شما را و اگر ناسپاسی کنید همانا

عَذَابِي لَشَدِيدٌ ﴿٧﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ إِن تَكْفُرُوا أَنتُمْ وَمَن فِي الْأَرْضِ
عذاب من سخت است (۷) و گفت موسی اگر کافر شوید شما و هرکه در زمین است

جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٨﴾ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ
همگی پس همانا الله توانگری ستوده است (۸) آیا نرسیده است به شما خبر آنان که

مِن قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ ۛ وَالَّذِينَ مِن
پیش از شما بودند؟ قوم نوح و عاد و ثمود و کسانی که که

بَعْدِهِمْ ۛ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ ۚ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ
بعد از ایشان [آمدند] نمی داند [تفصیل احوال] آنان را مگر الله آمدند نزد آنان پیامبران شان با دلائل روشن

فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُم
پس بازگرداندند دست های خودرا در دهان خود[از شدت خشم و یا گزیدند] و گفتند همانا ما منکریم به آنچه فرستاده شدید

نصف حزب ۲۶

بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٩﴾ ۞ قَالَتْ
برای آن و بی گمان، ما در شک هستیم از آنچه می خوانید ما را به سوی آن [شکی] سخت (۹) گفتند

رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ يَدْعُوكُمْ
پیامبران شان آیا در [وجود] الله شکی است آفریننده آسمان ها و زمین می خواند شما را

لِيَغْفِرَ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
تا بیامرزد برای شما از گناهانتان و تا باز پس دارد شما را تا وقتی که

مُّسَمًّى ۚ قَالُوا إِنْ أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَن تَصُدُّونَا
نام برده شده گفتند نیستید شما مگر آدمی مانند ما می خواهید که بازدارید ما را

عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٠﴾
از آنچه می‌پرستیدند پدران ما پس بیاورید برای ما حجتی آشکار را (۱۰)

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِن نَّحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ
گفتند به آنان پیامبران شان نیستیم ما مگر آدمی مانند شما و لیکن الله

يَمُنُّ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ ۖ وَمَا كَانَ لَنَآ أَن نَّأْتِيَكُم
نعمت می نهد بر هرکه خواهد از بندگان خود و نیست ممکن برای ما که بیاوریم برایتان

بِسُلْطَٰنٍ إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ ٱلْمُؤْمِنُونَ
حجّتی را مگر به إذن الله و بر الله باید توکل کنند مؤمنان

(۱۱) وَمَا لَنَآ أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى ٱللَّهِ وَقَدْ هَدَىٰنَا سُبُلَنَا ۚ
(۱۱) و چه شده ما را که توکل نکنیم بر الله و هر آینه نموده است به ما راه های[هدایت] ما را

وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَآ ءَاذَيْتُمُونَا ۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ ٱلْمُتَوَكِّلُونَ
و البته صبر خواهیم کرد بر آزاری که به ما رساندید و بر الله باید توکل کنند توکل کنندگان

(۱۲) وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُم مِّنْ
(۱۲) و گفتند آنان که کفر ورزیدند به پیامبران خویش البته بیرون کنیم شما را از

أَرْضِنَآ أَوْ لَتَعُودُنَّ فِى مِلَّتِنَا ۖ فَأَوْحَىٰٓ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ
زمین خود یا بازگردید به آیین ما پس وحی کرد به سوی ایشان پروردگارشان که هر آینه هلاک خواهیم کرد

ٱلظَّٰلِمِينَ (۱۳) وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ ٱلْأَرْضَ مِنۢ بَعْدِهِمْ ۚ
ستمکاران را (۱۳) و هر آینه ساکن خواهیم ساخت شما را در زمین بعد از آنها

ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِى وَخَافَ وَعِيدِ (۱۴) وَٱسْتَفْتَحُوا۟
این برای کسی است که بترسد از ایستادن در پیشگاه من و بترسد از وعدهٔ عذاب من (۱۴) و طلب پیروزی کردند

وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ (۱۵) مِّن وَرَآئِهِۦ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ
و نومید ماند هر سرکش ستیزنده (۱۵) از پس او دوزخ است و نوشانیده شود

مِن مَّآءٍ صَدِيدٍ (۱۶) يَتَجَرَّعُهُۥ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُۥ
از آبی چرکین (۱۶) جرعه جرعه فروکشد آن را نشاید از گلو فروبَرَد آن را[آن را گوارا نمی یابد]

وَيَأْتِيهِ ٱلْمَوْتُ مِن كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ۖ وَمِن
و می آید برای او مرگ از هر جای ولی نیست او مردنی و در

وَرَآئِهِۦ عَذَابٌ غَلِيظٌ (۱۷) مَّثَلُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِرَبِّهِمْ ۖ
پس اوست عذابی سخت (۱۷) حالت آنان که کفر ورزیدند به پروردگارشان

أَعْمَٰلُهُمْ كَرَمَادٍ ٱشْتَدَّتْ بِهِ ٱلرِّيحُ فِى يَوْمٍ عَاصِفٍ ۖ لَّا يَقْدِرُونَ
اعمال ایشان مانند خاکستری است که سخت وزد به آن باد در روزی بادخیز دست نتوانند یافت

مِمَّا كَسَبُوا۟ عَلَىٰ شَىْءٍ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلضَّلَٰلُ ٱلْبَعِيدُ (۱۸)
از آنچه کسب کرده اند بر هیچ چیزی این است آن گمراهی دور [از حق] (۱۸)

أَلَمۡ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ بِٱلۡحَقِّۚ إِن يَشَأۡ
آیا ندیدی که همانا الله آفرید آسمان ها و زمین را به حق؟ اگر خواهد

يُذۡهِبۡكُمۡ وَيَأۡتِ بِخَلۡقٖ جَدِيدٖ (١٩) وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ بِعَزِيزٖ
می بَرَد شما را و بیاورد آفریده ای نو را (۱۹) و نیست این بر الله دشوار

(٢٠) وَبَرَزُواْ لِلَّهِ جَمِيعٗا فَقَالَ ٱلضُّعَفَٰٓؤُاْ لِلَّذِينَ ٱسۡتَكۡبَرُوٓاْ
(۲۰) و پدیدار شوند پیش الله همگی پس گویند ناتوانان به آنانی که تکبر ورزیدند

إِنَّا كُنَّا لَكُمۡ تَبَعٗا فَهَلۡ أَنتُم مُّغۡنُونَ عَنَّا مِنۡ عَذَابِ ٱللَّهِ
همانا ما بودیم پیرو شما پس آیا شما دفع کننده اید از ما از عذاب الله

مِن شَيۡءٖۚ قَالُواْ لَوۡ هَدَىٰنَا ٱللَّهُ لَهَدَيۡنَٰكُمۡۖ سَوَآءٌ عَلَيۡنَآ
چیزی را؟ گویند اگر راه نمودی ما را الله هر آینه ما نیز راه می نمودیم شما را یکسان است بر ما

أَجَزِعۡنَآ أَمۡ صَبَرۡنَا مَا لَنَا مِن مَّحِيصٖ (٢١) وَقَالَ ٱلشَّيۡطَٰنُ
که بی تابی کنیم یا صبر نماییم نیست برای ما هیچ گریزگاهی (۲۱) و گفت شیطان

لَمَّا قُضِيَ ٱلۡأَمۡرُ إِنَّ ٱللَّهَ وَعَدَكُمۡ وَعۡدَ ٱلۡحَقِّ وَوَعَدتُّكُمۡ
وقتی که به پایان رسد کار همانا الله وعده داد شما را وعدهٔ حق و وعده دادم به شما

فَأَخۡلَفۡتُكُمۡۖ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيۡكُم مِّن سُلۡطَٰنٍ إِلَّآ أَن دَعَوۡتُكُمۡ
پس خلاف کردم من با شما و نبود برای من بر شما هیچ چیرگی جز آنکه بخواندم شما را

فَٱسۡتَجَبۡتُمۡ لِيۖ فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوٓاْ أَنفُسَكُمۖ مَّآ أَنَا۠
پس پذیرفتید [سخن] مرا پس ملامت مکنید مرا و ملامت کنید خویش را نیستم من

بِمُصۡرِخِكُمۡ وَمَآ أَنتُم بِمُصۡرِخِيَّۖ إِنِّي كَفَرۡتُ بِمَآ
فریادرس شما و نیستید شما فریادرس من همانا من منکر شدم به آنچه که

أَشۡرَكۡتُمُونِ مِن قَبۡلُۗ إِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ لَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ
مرا شریک [الله] کردید پیش از این همانا ستمکاران برای آنان است عذابی دردناک

(٢٢) وَأُدۡخِلَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ جَنَّٰتٖ
(۲۲) و درآورده شوند آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته به بهشت ها [که]

تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا بِإِذۡنِ رَبِّهِمۡۖ تَحِيَّتُهُمۡ
جاری است از زیر [درختان] آنها جوی ها جاویدان باشند در آنجا به اجازهٔ پروردگار شان درودشان

فِيهَا سَلَٰمٌ (٢٣) أَلَمۡ تَرَ كَيۡفَ ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلٗا كَلِمَةٗ طَيِّبَةٗ
در آنجا سلام است (۲۳) آیا ندیدی چگونه زده است الله مثلی را؟ کلمهٔ پاکیزه

كَشَجَرَةٖ طَيِّبَةٍ أَصۡلُهَا ثَابِتٞ وَفَرۡعُهَا فِي ٱلسَّمَآءِ (٢٤)
مانند درخت پاکیزه است که ریشه اش ثابت و شاخه‌اش در آسمان است (۲۴)

تُؤْتِيٓ أُكُلَهَا كُلَّ حِينِۢ بِإِذْنِ رَبِّهَاۗ وَيَضْرِبُ ٱللَّهُ ٱلْأَمْثَالَ
می‌دهد خوراکی اش هر زمانی به اذن پروردگار خویش و می‌زند الله مَثَل‌ها را

لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ
برای مردمان باشد که آنان پندپذیر شوند ۲۵ و مَثَل کلمهٔ پلید

كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ ٱجْتُثَّتْ مِن فَوْقِ ٱلْأَرْضِ مَا لَهَا مِن قَرَارٍ ﴿٢٦﴾
مانند درخت پلید است که برکنده شده باشد از بالای زمین که نیست آن را ثباتی ۲۶

يُثَبِّتُ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱلْقَوْلِ ٱلثَّابِتِ فِى ٱلْحَيَوٰةِ
استوار می سازد الله کسانی را که ایمان آوردند با گفتار استوار در زندگانی

ٱلدُّنْيَا وَفِى ٱلْءَاخِرَةِۖ وَيُضِلُّ ٱللَّهُ ٱلظَّٰلِمِينَۚ وَيَفْعَلُ
دنیا و در آخرت و گمراه می‌سازد الله ستمکاران را و می کند

ٱللَّهُ مَا يَشَآءُ ﴿٢٧﴾ ۞ أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ بَدَّلُوا۟ نِعْمَتَ ٱللَّهِ كُفْرًا
الله آنچه را می‌خواهد ۲۷ آیا ننگریستی به آنان که دگرگون کردند نعمت الله را به ناسپاسی

وَأَحَلُّوا۟ قَوْمَهُمْ دَارَ ٱلْبَوَارِ ﴿٢٨﴾ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَاۖ وَبِئْسَ
و فرودآوردند قوم خود را به سرای تباهی ۲۸ که دوزخ است؟ درآیند آنجا و بد

ٱلْقَرَارُ ﴿٢٩﴾ وَجَعَلُوا۟ لِلَّهِ أَندَادًا لِّيُضِلُّوا۟ عَن سَبِيلِهِۦۗ قُلْ
قرارگاهی است [دوزخ] ۲۹ و قرار دادند برای الله همتایانی را تا گمراه کنند [مردمان را] از راه او بگو

تَمَتَّعُوا۟ فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى ٱلنَّارِ ﴿٣٠﴾ قُل لِّعِبَادِىَ ٱلَّذِينَ
بهره مند شوید پس همانا بازگشت شما به سوی آتش است ۳۰ بگو به آن بندگان من که

ءَامَنُوا۟ يُقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُنفِقُوا۟ مِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
ایمان آورده‌اند برپادارند نماز را و انفاق کنند از آنچه روزی دادیم به ایشان پنهان و آشکارا

مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِىَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خِلَٰلٌ ﴿٣١﴾ ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَ
پیش از آنکه بیاید روزی که نه خرید و فروشی است در آن و نه [با یکدیگر] دوستی ۳۱ الله است که آفرید

ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَأَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَخْرَجَ
آسمان‌ها و زمین را و فروفرستاد از آسمان آب را پس بیرون آورد

بِهِۦ مِنَ ٱلثَّمَرَٰتِ رِزْقًا لَّكُمْۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلْفُلْكَ لِتَجْرِىَ
به سبب آن از میوه‌ها روزی برای شما و رام ساخت برای شما کشتی را تا روان گردد

فِى ٱلْبَحْرِ بِأَمْرِهِۦۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلْأَنْهَٰرَ ﴿٣٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ
در دریا به فرمان او و رام گردانید برای شما جوی ها را ۳۲ و رام ساخت برای شما

ٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ دَآئِبَيْنِۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ ﴿٣٣﴾
آفتاب و ماه را که همواره روانند و رام ساخت برای شما شب و روز را ۳۳

وَءَاتَىٰكُم مِّن كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ ۚ وَإِن تَعُدُّوا۟ نِعْمَتَ ٱللَّهِ
و داده است به شما از هر چیزی که از او خواستید و اگر بشمارید نعمت الله را

لَا تُحْصُوهَآ ۗ إِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ (۳۴) وَإِذْ
شمار نتوانید کرد آن را همانا انسان بسیار ستمکار ناسپاس است (۳۴) و[یاد کن] آنگاه که

قَالَ إِبْرَٰهِيمُ رَبِّ ٱجْعَلْ هَٰذَا ٱلْبَلَدَ ءَامِنًا وَٱجْنُبْنِى وَبَنِىَّ
گفت ابراهیم [ای] پروردگارم قرار ده این سرزمین را جای امن و دور دار مرا و فرزندان مرا

أَن نَّعْبُدَ ٱلْأَصْنَامَ (۳۵) رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضْلَلْنَ كَثِيرًا مِّنَ ٱلنَّاسِ ۖ
از آنکه عبادت کنیم بتان را (۳۵) [ای] پروردگارم اینان گمراه کرده اند بسیاری را از مردمان

فَمَن تَبِعَنِى فَإِنَّهُۥ مِنِّى ۖ وَمَنْ عَصَانِى فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ (۳۶)
پس هرکه پیروی کرد مرا پس همانا او از من است و هرکه نافرمانی کند مرا پس همانا تو آمرزندهٔ مهربانی (۳۶)

رَّبَّنَآ إِنِّىٓ أَسْكَنتُ مِن ذُرِّيَّتِى بِوَادٍ غَيْرِ ذِى زَرْعٍ عِندَ بَيْتِكَ
[ای] پروردگارما همانا من ساکن ساختم برخی از اولاد خود را در درّه ای بی زراعت نزد خانهٔ

ٱلْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ فَٱجْعَلْ أَفْـِٔدَةً مِّنَ ٱلنَّاسِ
پاس داشته شده ات [ای] پروردگارما تا برپادارند نماز را پس بگردان دل‌هایی را از مردمان

تَهْوِىٓ إِلَيْهِمْ وَٱرْزُقْهُم مِّنَ ٱلثَّمَرَٰتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ (۳۷)
که رغبت کنند به سوی ایشان و روزی ده به ایشان از میوه ها باشد که ایشان شکر کنند (۳۷)

رَبَّنَآ إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِى وَمَا نُعْلِنُ ۗ وَمَا يَخْفَىٰ عَلَى ٱللَّهِ مِن شَىْءٍ
[ای] پروردگارما همانا تو می دانی آنچه را پنهان می داریم و آنچه را آشکار می کنیم و پنهان نمی ماند بر الله هیچ چیزی

فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا فِى ٱلسَّمَآءِ (۳۸) ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى وَهَبَ لِى
در زمین و نه در آسمان (۳۸) ستایش از آن الله است که عطا کرد به من

عَلَى ٱلْكِبَرِ إِسْمَٰعِيلَ وَإِسْحَٰقَ ۚ إِنَّ رَبِّى لَسَمِيعُ ٱلدُّعَآءِ (۳۹)
با وجود کلان سالی اسمعیل و اسحق را همانا پروردگار من شنوندهٔ دعاست (۳۹)

رَبِّ ٱجْعَلْنِى مُقِيمَ ٱلصَّلَوٰةِ وَمِن ذُرِّيَّتِى ۚ رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ
[ای] پروردگارم بگردان مرا برپادارندهٔ نماز و از اولاد من[نیز] [ای] پروردگار ما و قبول کن

دُعَآءِ (۴۰) رَبَّنَا ٱغْفِرْ لِى وَلِوَٰلِدَىَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ
دعای مرا (۴۰) [ای] پروردگارما بیامرز مرا و مادر و پدر مرا و مؤمنان را روزی که برپا شود

ٱلْحِسَابُ (۴۱) وَلَا تَحْسَبَنَّ ٱللَّهَ غَٰفِلًا عَمَّا يَعْمَلُ
حساب (۴۱) و به تاکید مپندار الله را بی خبر از آنچه می کنند

ٱلظَّٰلِمُونَ ۚ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ ٱلْأَبْصَٰرُ (۴۲)
ستمکاران جز این نیست که واپس می افکند آنان را برای روزی که خیره شود در آن چشم ها (۴۲)

مُهۡطِعِينَ مُقۡنِعِي رُءُوسِهِمۡ لَا يَرۡتَدُّ إِلَيۡهِمۡ طَرۡفُهُمۡۖ وَأَفۡـِٔدَتُهُمۡ

درحالی که شتابان بالاگرفته اند سرهای شان را بازنمی گردد به سویشان چشم ایشان [پلک نمی زنند] و دل هایشان

هَوَآءٞ ﴿٤٣﴾ وَأَنذِرِ ٱلنَّاسَ يَوۡمَ يَأۡتِيهِمُ ٱلۡعَذَابُ فَيَقُولُ ٱلَّذِينَ

تهی است [دل در دلشان نیست] ۴۳ و بترسان مردمان را از روزی که بیاید به ایشان عذاب پس گویند آنان که

ظَلَمُواْ رَبَّنَآ أَخِّرۡنَآ إِلَىٰٓ أَجَلٖ قَرِيبٖ نُّجِبۡ دَعۡوَتَكَ وَنَتَّبِعِ

ستم کردند [ای] پروردگار ما واپس دار ما را تا مدتی نزدیک تا قبول کنیم خواندن تو را و پیروی کنیم

ٱلرُّسُلَۗ أَوَلَمۡ تَكُونُوٓاْ أَقۡسَمۡتُم مِّن قَبۡلُ مَا لَكُم

پیامبران را آیا سوگند نمی خورید پیش از این که نباشد شما را

مِّن زَوَالٖ ﴿٤٤﴾ وَسَكَنتُمۡ فِي مَسَٰكِنِ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓاْ

هیچ برافتادگی؟ ۴۴ و ساکن شدید در منازل آنان که ستم کردند

أَنفُسَهُمۡ وَتَبَيَّنَ لَكُمۡ كَيۡفَ فَعَلۡنَا بِهِمۡ وَضَرَبۡنَا

بر خویش و روشن شد برای شما که چگونه کردیم با آنان و زدیم

لَكُمُ ٱلۡأَمۡثَالَ ﴿٤٥﴾ وَقَدۡ مَكَرُواْ مَكۡرَهُمۡ وَعِندَ ٱللَّهِ

برای شما مَثَل‌ها را ۴۵ و به درستی که نیرنگ زدند [نهایت] نیرنگشان و نزد الله است

مَكۡرُهُمۡ وَإِن كَانَ مَكۡرُهُمۡ لِتَزُولَ مِنۡهُ ٱلۡجِبَالُ

[جزای] نیرنگشان و هر آینه بود نیرنگشان [چنان] که از جای برآید به سبب آن کوه ها

﴿٤٦﴾ فَلَا تَحۡسَبَنَّ ٱللَّهَ مُخۡلِفَ وَعۡدِهِۦ رُسُلَهُۥٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٞ

۴۶ پس به تاکید مپندار الله را خلاف کنندهٔ وعدهٔ خود با رسولانش همانا الله پیروزمند

ذُو ٱنتِقَامٖ ﴿٤٧﴾ يَوۡمَ تُبَدَّلُ ٱلۡأَرۡضُ غَيۡرَ ٱلۡأَرۡضِ وَٱلسَّمَٰوَٰتُۖ

صاحب انتقام است ۴۷ روزی که دگرگون شود این زمین به غیر این زمین و آسمان ها [به غیر آنها]

وَبَرَزُواْ لِلَّهِ ٱلۡوَٰحِدِ ٱلۡقَهَّارِ ﴿٤٨﴾ وَتَرَى ٱلۡمُجۡرِمِينَ يَوۡمَئِذٖ

و [مردم] آشکار شوند به پیشگاه الله یگانهٔ چیره بر همه ۴۸ و ببینی گناهکاران را در آن روز

مُّقَرَّنِينَ فِي ٱلۡأَصۡفَادِ ﴿٤٩﴾ سَرَابِيلُهُم مِّن قَطِرَانٖ وَتَغۡشَىٰ

بسته شدگان در زنجیرها ۴۹ پیراهنشان از قیر باشد و بپوشاند

وُجُوهَهُمُ ٱلنَّارُ ﴿٥٠﴾ لِيَجۡزِيَ ٱللَّهُ كُلَّ نَفۡسٖ مَّا كَسَبَتۡۚ

روی ایشان را آتش ۵۰ تا جزا دهد الله هر کسی را [در برابر] آنچه کرده است

إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلۡحِسَابِ ﴿٥١﴾ هَٰذَا بَلَٰغٞ لِّلنَّاسِ وَلِيُنذَرُواْ

همانا الله زود شمار است ۵۱ این پیام رسانی برای مردم است و تا بیم داده شوند

بِهِۦ وَلِيَعۡلَمُوٓاْ أَنَّمَا هُوَ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞ وَلِيَذَّكَّرَ أُوْلُواْ ٱلۡأَلۡبَٰبِ ﴿٥٢﴾

به آن و تا بدانند که جز این نیست که او الهی یگانه است و تا پندپذیر شوند خردمندان ۵۲